

Kontrast og kroppslighet

Minikritikk Vilja Hareide Jønnum 14.09.2021

Store vindusflater rammer inn et lyst rom fylt til randen av kunstuttrykk. Her er malerier og tekstiler, fotografi og skulpturer. Kunsten utgjør til sammen *Trøndelagsutstillingen*, som vises for 45. gang inne på Trøndelag senter for samtidskunst.

Siden 1977 har *Trøndelagsutstillingen* vært en kanal for å presentere både etablerte og uetablerte kunstnere fra trøndelagsregionen. Utstillingen er en årlig mønstring med plass til billedkunstens mange uttrykk, og den gir et innblikk i dagens samtidskunst laget av kunstnere med tilknytning til Trøndelag. Årets utstilling består av 28 arbeider fra 25 kunstnere, der syv av dem er debutanter.

Trøndelagsutstillingen 2021. F: Susann Jamtøy/Trøndelag senter for samtidskunst

Med dette som utgangspunkt er det ikke rart utstillingen byr på store kontraster i fargespenn, former, størrelser og teksturer. Polaroidfotografiet *LEHP* (2021) av Per Ellef Eltvedt står plassert ved siden av tekstillandskapet *TEPPEFALL (oppløsning)* (2021) av Karin Aurora Lindell. Kontrasterende uttrykk plassert ved siden av hverandre synes å være en gjenganger i utstillingen. Ikke bare er dette grepet med på å underbygge variasjonen i de kunstnerskapene utstillingen presenterer, de store kontrastene skaper også en viss framdrift i utstillingen. De holder på beskuerens oppmerksomhet. Samtidig blir hvert verk et naturlig springbrett til det neste, da uvissheten om hva som venter fra verk til verk driver blikket gjennom utstillingsrommet.

Ved inngangen til utstillingen står Lisa Edetuns 80 kilo tunge gipsskulptur *Great Shape* (2020), som framstiller et hvitt klede drapert over en ubestemmelig form. I andre enden av rommet henger Madeleine Heymans oljemaleri *Gordian Knot* (2021), der nakne kroppsdeler griper om hverandre som i en knute. Det er ikke opplagt at det skal være noen sammenheng mellom disse to bidragene, men for meg er de et godt eksempel på hvordan kunstverkene i utstillingen snakker med hverandre. Det kroppslige blir en fellesnevner; det speiles i den organiske fasongen som skimtes under draperiet i *Great Shape* og i motivet i *Gordian Knot*, der den samme fysikaliteten finner sted på det flate lerretet.

Hva er en kvinne? Marit Håskjold. Kortfilm (2020).

Det kroppslige er med på å skape sammenhenger mellom kunsten i utstillingen. I utstillingslokalets underetasje vises Marit Håskjolds kortfilm *Hva er en kvinne?* (2020). I filmen står kvinnekroppen i fokus, den er utgangspunktet for verkets dialog om forholdet mellom kropp, kjønn og seksualitet. I Julie Ebbings *Septic Cunt* (2021), et verk i linosnitt og oljemaling, er kvinnekroppen slående. En naken kvinneskikkelse er posisjonert midt i bildet, som Botticellis Venus. I armene holder hun avhuggede mannshoder og i magen hennes ligger et foster. Kroppene er forvrent eller blodige. Siri Skjerves *Encircling* (2021) er et godt eksempel på at organisk materiale kan vekke assosiasjoner til en kroppslig abjekt. Arbeidet er laget av fettgarvet hjorteskinnsom er håndsydd til en ubestemmelig, buktende og rynkete form.

Septic Cunt (2021). Julie Ebbing, linosnitt og oljemaling.

Trøndelagsutstillingen fremstår som en samling dagsaktuelle fortellinger sett gjennom øynene til mennesker med ulik alder og bakgrunn. Hvordan takler man det å leve i en usikker tid? Og hvordan kommer det til syne i kunsten? Her er både fortellinger om det nære og det dagligdagse, det som ikke endrer seg selv om verden rundt oss gjør det, og fortellinger om uvisshet og forandring, om noe abstrakt eller ukjent. I *Trøndelagsutstillingen* blir det kroppslige inngangen til disse historiene.